
Patricie Fuxová: Hudba by měla být vyjádřením duše

Jedinečná dívčí kapela Vesna čerpá svou inspiraci z folkloru a slovanských tradic, které míchá s moderními hudebními styly. V čele stojí čtyři osobité ženy reprezentující jednotlivé slovanské bohyně: Vesnu, Živu, Mokoš a Moranu. Projekt Vesna více přibližuje frontmanka, textařka a zpěvačka Patricie Fuxová. Zastupována OSA od 2011, v databázi má registrováno 84 hudebních děl.

PŘIPRAVILA: ŠÁRKA CHOMOUTOVÁ

Vystudovala jsi prestižní světovou hudební školu Berklee College of Music. V čem myslíš, že tě ta škola nejvíce obohatila?

Ta škola, myslím, úplně změnila můj přístup k hudbě. Berklee je americká škola a jako nejvíce obohacující jsem vnímala jejich mentalitu. Panuje tam absolutně otevřený přístup k hudbě, chtěná je originalita a inovativnost a samozřejmě také tvrdá práce a profesionální přístup. Podporovali, abychom byli vědomí umělci, kteří o svůj projekt pečují nejen ze stránky hudební (což je tam absolutní základ a samozřejmost), ale také z jiných perspektiv. Myslím, že díky těmto zkušenostem jsem byla schopná uvěřit sama sobě a pustit se do celkem neznámých vod při budování svého projektu Vesna.

Hudební projekt Vesna se vrací k folkloru a slovanství. Proč ses odvrátila od popové kariéry, kterou jsi měla rozjetou, a rozhodla ses jít touto cestou?

Asi proto, že mé osobnosti sedí něco, co má duši. Dostala jsem se k muzice trochu obrácenou cestou. Nejdřív přes

oslovení rádoby producentů, smlouvu u vydavatelství, až později jsem více přičichla k muzikantskému životu. Už od malička jsem měla chuť předávat hudbou nějakou výpověď, a ne jen otevírat pusu před mikrofonem. V mé popové kariéře se mi to úplně nedařilo. Díky Vesně můžu roztáhnout křídla. Ale na pop jsem rozhodně nezanevřela. Jen se k němu chci naplno vrátit až v momentě, kdy budu vědět, že to, co vydám, neztratí hloubku a zároveň to bude mít koule.

Vesna není jen hudební projekt, ale multiumělecký. Jak bys stručně popsala filozofii projektu?

Jde nám především o to, dělat kvalitní muziku. Folklor je pro mě dost neobjevené zákoutí. Já sama vyrůstala na popu a folku a potom jsem studovala jazz. Folklor je něco, co jsem nasákla díky své rodině z Moravy. Ze začátku mě uchvátilo propojení folkloru s klasickou muzikou, což se díky aranžím Dominika Svobody povedlo a na základě toho hrajeme například lednový koncert s Filharmonii Hradec Králové. Momentálně se ale poohlížím po modernějším

Foto: Andy Owl

přístupu. Náš nový singl Světloňoš je modernější a míří více do popu a alternativní hudby.

Kromě hudby si ovšem zakládáme na silné vizuální stránce. Dále nám jde o podpoření hodnot, které nás baví. Středobodem naší tematiky je žena, slovanství a příroda.

Odráží se tato filozofie i ve tvém soukromém životě?

Určitě. Myslím, že hudba každého umělce by měla být vyjádřením jeho duše. Pokud to tak není, je tu něco špatně. Kdo mě zná, ví, že jsem nekonvenční a svým způsobem i tvrdohlavá a odpoutaná od všedních věcí. Myslím, že se to v muzice Vesny projevuje a ten svět, který vytváříme, je to, co se skrývá kdesi hluboko v každém z nás.

S Vesnou chystáte svou debutovou desku. Už na ní pracujete a kdy by měla vyjít?

Mám naskládané písničky na dvě desky. První vlna vznikla během studia na Berklee, druhá vlna díky setkání s producentem Martinem Ledvinou, který mi kladl na srdce, abych zkusila nad Vesnou přemýšlet jiným směrem

a přiblížila ji posluchačům. Ještě si nejsem na sto procent jistá, ale chci se přiklonit spíše k modernímu zvuku. Tradičnost jsme si vyzkoušeli na prvním EP Bohyně, které jsme nahrávali s Českým národním symfonickým orchestrem, a já si myslím, že teď je čas hledat soudobější přístup. Díky Hithit kampani se nám podařilo vybrat příjemnou sumu na natočení cédéčka a teď pečlivě promýšlím, jaký zvuk by celá nahrávka měla mít, a jsem v procesu vybírání producenta. Pokud si toto nějaký producent čte a naše muzika by ho oslovovala, pak se třeba propojíme díky tomuto rozhovoru.

Mladých a úspěšných autorek se v dnešní době vidí málo, ty skládáš texty interpretům, jako je Ewa Farna, Václav Neckář nebo Ilona Csáková. Jak ses k takové spolupráci dostala a jaký text považuješ za svůj nejúspěšnější?

Boky jako skříň jsou určitě mým nejúspěšnějším zářezem na poli textu. Díky Bokům ostatním lidem došlo, že dokážu psát i pro ostatní, a začali mě více oslovovat ke spolupráci. Co se týče hudby, momentálně se docela pěkně

daří písničky Brzy se vrať, kterou jsem napsala původně pro Thoma Artwaye a nakonec ji nazpívala Eva Burešová. Tím, že jsem na hudební scéně již přes deset let, se znám s velkým množstvím interpretů, kteří vědí, že dokážu psát jak české, tak anglické texty a v hudbě se dokážu plynule pohybovat v různých stylech.

Takže texty v angličtině nebo jiném jazyce jsi také zkoušela psát?

Ano. Nejdříve jsem v minulosti měla projekt Moods, který jsem založila společně s kytaristou od Amy Winehouse, což byla moje první výhybka od popu a také od češtiny. Potom jsem na Berklee pracovala na popfolkové anglické tvorbě a mám naskládaných třeba 15 anglických písniček. Měla jsem ambice jít do zahraničí, ale kvůli Vesně jsem se vrátila. Přála bych si, aby nám to vyšlo. A pokud ne, mám pořád batoh vedle postele a jsem neustále plná odvahy.

V kolika letech jsi složila první písničku?

Nejdřív to byla písnička Kuře a napsala jsem ji v devíti letech. :-)) Vážnější pokusy přicházely od čtrnácti let. ☒